

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Petra Šebka a JUDr. Evy Lukotkové v právní věci žalobce: **Město Vsetín**, se sídlem Vsetín, Svárov 1080, zastoupený doc. JUDr. ing. Radkem Jurčíkem, Ph.D., advokátem se sídlem Brno, Čápkova 44, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, tř. Kpt. Jaroše 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. ÚOHS-R56/2010/VZ-14509/2010/310/PMo ze dne 29.9.2010, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. ÚOHS-R56/2010/VZ-14509/2010/310/PMo ze dne 29.9.2010 **s e z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného č.j. ÚOHS-R56/2010/VZ-14509/2010/310/PMo ze dne 29.9.2010 a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení; zároveň je navrhováno i zrušení předcházejícího prvostupňového rozhodnutí žalovaného, které bylo uvedeným rozhodnutím žalovaného potvrzeno.

Součástí žaloby (v bodu 61.) byl i žalobcův návrh, aby byl žalobě přiznán odkladný účinek, který byl odůvodněn možnými sankcemi ve značné výši. Tento návrh byl pak doplněn („Doplnění správní žaloby“ ze dne 6.12.2010) tak, že soudu byla předložena Smlouva č. 42820541 o poskytnutí podpory ze Státního fondu životního prostředí ČR a realizaci akce, na kterou je poskytována podpora z Evropského fondu pro regionální rozvoj, a k ní žalobce uvedl, že žádá o zvážení potencionální sankční hrozby ze strany kontrolních orgánů poskytovatele dotace; tato hrozba a ohrožení rozpočtu plyne z připojené smlouvy o poskytnutí podpory.

Z předložené smlouvy mimo jiné zdejšímu soudu vyplynulo, že příjemce podpory (žalobce) je povinen provést výběr dodavatele v souladu se zákonem o veřejných zakázkách a jeho prováděcími předpisy (bod III. 6. k/). Z bodu V. 12. b) téže smlouvy se pak podává, že nesplní-li příjemce (žalobce) některý ze závazků stanovených touto smlouvou, má Státní fond životního prostředí České republiky právo od příjemce podpory (žalobce) požadovat, aby poskytnutou podporu či její část vrátil.

Odkladný účinek žaloby a podmínky jeho přiznání jsou upraveny v § 73 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“). Podle odstavce 1 tohoto ustanovení podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak; pro tento případ přitom jinak stanoveno není. Podle odstavce 2 téhož ustanovení soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přiznává žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Přiznáním odkladného účinku se pak pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí, jak je podáváno z odstavce 3 téhož ustanovení.

Přiznání odkladného účinku je tedy vázáno na kumulativní splnění tří podmínek: první z podmínek by byla splněna tehdy, pokud by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, druhá z nich by byla splněna tehdy, pokud by se přiznání odkladného účinku nedotklo nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a třetí podmínka je vázána na neexistenci rozporu s veřejným zájmem.

Soud se tedy nejprve zabýval první ze shora uvedených podmínek, tj. otázkou nenahraditelnosti vzniklé újmy.

Soud považuje za přiměřené interpretovat nenahraditelnost újmy coby budoucí absolutní neobnovitelnost výchozího stavu a zároveň absolutní nemožnost opatření plně kompatibilního substitutu či alespoň odpovídající peněžité náhrady takového substitutu pro případ, že postup žalovaného by rozhodnutím ve věci samé byl shledán nezákonným, to vše s kritickými negativními důsledky pro subjekt navrhuující přiznání odkladného účinku. Taková absolutní nenahraditelnost právě uvedené intenzity by přitom musela být již v této fázi projednávání věci před soudem zřetelná – žalobcem tvrzená a prokázaná. Žalobcem uváděný odkaz na možnost poskytovatele podpory požadovat její úplné nebo částečné vrácení pro případ porušení smlouvy, tu pro případ nedodržení postupu podle zákona o veřejných zakázkách, není skutečností, kterou by zdejší soud mohl považovat za skutečnost, která by nenahraditelnou újmu žalobce podle § 73 odst. 2 s.ř.s. vyvolávala a prokazovala. Ze žalobcových tvrzení lze dovozovat, že by přiznáním odkladného účinku mělo být zabráněno tomu, aby v mezidobí mohl poskytovatel podpory využít práva k uplatnění sankcí. Pokud by však takovému návrhu na přiznání odkladného účinku měl zdejší soud vyhovět, znamenalo by to, že by měl přiznávat odkladný účinek každé žalobě, která by proti rozhodnutí žalovaného v posledním stupni správního řízení v oblasti dohledu nad zadáváním veřejných zakázek byla podána (bylo-li by přiznání odkladného účinku navrhováno), existovalo-li by riziko uplatnění navazujících sankcí proti zadavateli. To by však mimořádnému charakteru a samotnému smyslu odkladného účinku neodpovídalo; tím není obecně aplikovatelné oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu, ale jde o mimořádný nástroj zabránění stavu, kdy by v důsledku výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu byla zásadním a nevratným způsobem negativně ovlivněna možnost faktického výkonu hospodářské činnosti konkrétního

subjektu nebo ohrožena samotná jeho existence, a to ve fázi před uskutečněním soudního přezkumu. Nic v tomto směru žalobce zdejšímu soudu nepodává, a tedy nemůže ani dokazovat. Nadto sankční hrozba, jak uvádí sám žalobce, je tu v rovině potencionální; ani ze žalobcových tvrzení, ani z předložené smlouvy neplyne, že sankce bude uplatněna, a i kdyby uplatněna byla, že bude uplatněna bez ohledu na výsledek soudního přezkumu rozhodnutí žalovaného.

Přiznání odkladného účinku se tedy vyznačuje svým mimořádným charakterem. Soud jeho přiznáním ještě před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Na takové rozhodnutí je však třeba zásadně hledět jako na zákonné a věcně i procesně správné, dokud není předepsaným způsobem zrušeno. Přiznání odkladného účinku je proto odůvodnitelné toliko v ojedinělých případech splňujících zejména náročné kritérium existence specifické, konkrétní a prokázané nenahraditelné újmy.

Ze shora uvedeného tedy soud uzavírá, že není splněna podmínka nenahraditelnosti újmy podávaná z § 73 odst. 2 s.ř.s. Musí-li být přitom pro přiznání odkladného účinku všechny podmínky uvedené v § 73 odst. 2 s.ř.s. splněny kumulativně, není za tohoto stavu důvodu se ke zbylým dvěma podmínkám vyjadřovat a zdejšímu soudu nezbyvá, než návrh na jeho přiznání zamítnout.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s.ř.s.)

V Brně dne 20. prosince 2010

David Raus, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lucie Gazdová

